

12. HATAY İNSAN KAYNAKLARI ve İSTİHDAM FUARI

TÜRKİYE EKONOMİSİ ve İSTİHDAM

İskenderun Teknik Üniversitesi Merkez Kampüs

3 Aralık 2019

Sayın İskenderun Kaymakamım,

İskenderun Belediye Başkanım, Kıymetli Rektörlerim,

İş Dünyası, STK ve Akademi Dünyasının Değerli Temsilcileri,

Yerel ve Ulusal Basınıımızın Değerli Temsilcileri,

Sevgili Gençler,

Hanımfendiler, Beyefendiler,

Sözlerime başlamadan önce Ülkemizin ve milletimizin güvenliğini sağlamak için Tel-Abyad'da şehadete eren Mehmetçiğimiz Harun Çınar'a Allah'tan rahmet dilerim, milletimizin başı sağolsun.

Bugün 3 Aralık Dünya Engelliler Günü; birlikte olduğumuzda, el ele verdiğimizde aşamayacağımız hiç bir engel yoktur. Bu vesileyle “En büyük engel sevgisizliktir” diyerek 3 Aralık Dünya Engelliler gününde sevginin ve farkındalığın artmasını dilerim.

Kıymetli Misafirler,

Türkiye ekonomisi ve İstihdam üst başlığı ile bizleri burada buluşturan bu organizasyonda, bulunmaktan duyduğum memnuniyeti dile getirir sizleri saygı ve muhabbetle selamlarım.

Değerli Misafirler,

İstihdam, yani işgücü yani eğitilmiş ve üretime açık verimli insan kaynağı. Bizler insan söz konusu olduğunda “kaynak” değil, “kıymet” kavramını kullanmayı tercih ediyoruz. MÜSİAD içinde de aynı şekilde, departmanın adı; insan kıymetleridir.

Zira insan, bir kıymettir. Haktan bir emanettir. Bu emaneti, en iyi şekilde işlemek; başta insanın kendisine sonra da, her aşamada toplumsal yapı taşlarına düşen en temel vazifelerden biridir.

Bu nedenle şayet ekonomi ve istihdamı konuşuyorsak işin nüvesine inmek ve orada çözüm arayışlarımızı yoğunlaştırmak zorundayız. Yani eğitim.

Bakınız burada, bir eğitim ve öğretim yuvasının çatısı altında, aslında değerli bir taş gibi etap, etap işlenen zihinleri; bir bakıma ülkemiz ekonomisinin ve toplumsal yapısının yarınlarını görmekteyiz.

Bu zihinleri işleyen usta eller de elbette hocalarımızdır.

Bu vesile ile Sayın rektörümüz nezdinde; hem buradaki hem de memleketimin her toprağında, her koşulda, yılmadan usanmadan, bu kutsal vazifeyi icra eden tüm hocalarımızı hürmetle selamlamak isterim. Bu vesile ile de geçmiş Öğretmenler gününüzü de kutlamak isterim.

Allah sizleri iki cihanda aziz kılsın. Âlim sıfatının hürmetine sizleri bizlere her daim mihmandar eylesin.

Sözlerime bir hikâye ile başlamak istiyorum müsaadeniz olursa;

Rivayet odur ki:

Hazreti Süleyman'ın öğrencilerinden olan Pisagor'un üç gece peş peşe rüyasına, tanımadığı biri girer.

Rüyadaki adam Pisagor'a, bir denizin kıyısını tarif eder ve oraya gitmesi konusunda fazlaca ısrarlı olur. Adama göre Pisagor'u o kıyıda, o güne değin kimsenin bilmediği ancak her sıkıntının anahtarı olacak bir ilim beklemektedir.

Bu ilim, Allah'ın kendisine armağanı olacaktır. Pisagor, ertesi günler rüyada adı geçen kıyayı bulur ve orada bekler.

Ancak bu ilmi kendisine öğretecek kimsenin olmadığını görür. Bir filozof sabrı ve ısrarı ile oraya her gün gitmeye başlar ama bu kez aradığı bir insan değil, bu ilmi O'na verecek bir ipucudur.

Çünkü bilir, Yüce Yaradan, bir kişiye bir ilim bahşedecekse onu, herkesin defalarca bakıp da göremediği ipuçlarında saklar.

Oysaki her şey apaçık ortadadır.

Sadece biz, O'nun izin verdiği vakit ve oranda öğreniriz.

Bakmasını bilen bir göz ve cevabı tevhitte bulan bir zihin için her şey apaçık ortadadır. Yaradan, sonsuz keşifle dolu bir kâinatı gözlerimizin ve algılarımızın emrine sermiştir. Ondan ne çıkaracağımız ise nasıl baktığımızla ilgilidir. Eğitim bize nasıl bakmamız gerektiğini öğretir. Zihinlerimizi; sabıra, beklemeye, tecrübeye ve azimli olmaya alıştıırır.

Gelelim hikâyemize;

Pisagor, en sonunda ipucunu bulur. Kıyıda birkaç demir ustası, saniyelik beklemeler ile ardışık bir biçimde demir dövmektedir.

Pisagor bu sesleri sabırla dinler. Bu O'na, bambaşka bir kavramın kapılarını açar: Ritim. Pisagor o andan itibaren doğadaki tüm seslerde; bekleme, süreklilik ve vurma tınısını duymaya başlar.

Kıyıdaki dalganın sesine, anlık ve sürekli vuruşlar yapan taşlar, rüzgâr, kuş sesleri, başlayan yağmur...

Hepsi, belli bir ses aralığında ve farklı ton düzeylerinde aynı bütünü tamamlar gibidir.

O güne kadar herkesin defalarca duyduğu ancak kimsenin bütünü hakkında fikir sahibi olamadığı apaçık göz önündeki ipucu, Pisagor'a emanet edilir.

O ısrarlı filozof, armoniyi fark etmiştir. Sonraki dönemde bu seslere birer matematiksel değer ve ölçü katmaya başlar. Böylece Melodi gelişir.

O'nu, başka âlimler takip eder ve sesleri taklit eden enstrümanlar doğar. Notalar, diziler, aralıklar, usuller, ölçüler, perdeler, makamlar. **Ez cümle: musiki.**

Değerli konuklar,

Pisagor, öğretmeninden aldığı eğitim adabıyla sabretmeseydi;

Eğitimli zihni, onun ayrıntıya olan özen duygusunu beslemeseydi;

Eğitim, onun bakış açılarını geliştirmeseydi,

Pisagor tecrübeye inanıp ısrarlı ve kararlı olmasaydı;

Ve elbette kendi yetenekleri özenli ellerde nakış gibi işlenip onun yeteneklerine uyumlu bir alanda parlamasına müsaade etmeseydi bugün burada bırakın musikinin deva verici gücünü duymayı; doğadaki seslere dahi anlam veremiyor olabilirdik.

İşte eğitim böyle bir anahtardır. Apaçık ortada olan ve Hak tarafından bize emanet edilen her bilgi, ancak eğitilmiş zihinler tarafından nitelikli işlere dönüştürülebilir.

Ekonomiyi konuşalım lakin ekonomi kıt kaynakların yönetimidir. Kaynak olarak ise sadece doğal kaynakları değil, başta insanı ele alır. Çünkü bir kıymet olan insan, aslında ekonomilerin lokomotif gücüdür.

Çünkü değişimi yapan da üretimi gerçekleştiren de fikri ürüne dönüştüren de insan zihni ve insan emeğidir.

Geçen hafta Vizyone 19 kapsamında, Dijital Gelecek temasıyla bizi bekleyen yeni dünya düzenini ele aldık. Dünyanın en önemli stratejist ve dijital dönüşüm uzmanlarından davetlilerimiz, bizleri yeni dünya sistemi hakkında bilgilendirdi.

Lakin hepsinin ortak bir söylemi ortaya çıktı: **“Yapay zekâ ya da akıllı sistemler; adı ne olursa olsun bizi bekleyen gelecekte en önemli koz yine bu sistemleri yönetecek olan insan aklı ve insan emeğidir”**.

Hala ve ısrarla gelecekteki dünyanın en önemli ekonomik kozu insandır.

Açılış konuşmasında şöyle bir söz sarfettim. Burada da tekrarlamakta bir beis görmüyorum: Zekânın akla yaptığı hizmet gibi; Dijital evrim, bugün, sosyo-politik ve ekonomik parametrelerimiz ve paradigmalarımızın değişimini yönetiyor, hızlandırıyor.

Ancak bazı hususlarda geri dönüşümü imkânsız hasarlara da yol açabiliyor.

Çünkü insanı ve insanlığın devamını konuşamaz hale getiriyor. Bir Türk yazarın dediği gibi: İnsanlık kollarımızda can veriyor.

Dolayısıyla ne kadar büyük dönüşüm kapımıza dayanmış olsa da bizi ayakta tutacak olan insana verdiğimiz kıymet ve onun kıymetini artıracak eğitim süreçleridir.

Kıymetli misafirler,

Bugün, dünyada ekonomik kaidelerin bile deđiřtiđini görüyoruz.

Kapitalizm tanım ve hatta yöntem deđiřtiriyor.

Çetin mi çetin ticaret savaşlarına tanıklık ediyoruz. Gerçek manada dengeler değişiyor.

Her fırsatta ifade ediyorum; **bizler, dizayna adapte olan değil, dizayn eden olmaya talibiz.**

Yeni bir sınır çizgisini aşmak üzereyiz. Yepyeni bir dünya şekilleniyor.

Dün, mutlak güç olarak dünyanın tanıdığı ülkeler, bugün sahne sırasını Çin, Hindistan gibi, bundan 30 yıl önce hiç hesapta olmayan ülkelere bırakmak üzere.

Bugün, sadece Kuşak ve Yol Projesini ele aldığımızda bile, gelecekte nasıl bir dünya tasavvuruyla karşı karşıya olacağımızın büyük ipuçlarını görüyoruz.

Yeni ekonomik sistem, öyle gizliden de değil, açık şekilde Asya'ya doğru yöneliyor.

Ticaret savaşları diye tanımladığımız yeni ticari ilişkileri, büyük ölçüde “ticaret diplomasisi” dediğimiz ilişkiler bütünü yönetiyor.

Devletler, hâlihazırda atılan majör adımlara hâkimken, devlet politikalarının sahadaki uygulanabilirliği, sivil toplum örgütlerinin çabalarıyla güçleniyor.

Milli güç unsurları yeniden tanımlanıyor.

Sınır kavramına bir de sınır güvenliği ve güvenli bölgeler inşa etmek kavramları ekleniyor

Yaşlı Avrupa kendi iç bütünlüğünü tehdit eden unsurun kendisi olduğuna kanaat getiriyor.

Kapılar kapanıyor çünkü göç, hem tehdit hem de koz halini almakta.

Üretim ve talep anlamında Çin ve Asya gücü karşısında korumacı politikalar devreye giriyor.

Bu politikalar ve sürekli tekrarlayan seçimler dünyada milliyetçi akımı güçlendiriyor.

Parayı emtia gibi kullanan sistem, paradan kurtulmak adına kendi alternatif değer zincirleri üzerinde çalışmaya başlıyor. Plüralizm yeniden konuşuluyor

Ekonomik davranışlardaki değişim sosyal yapıları içine kapalı toplumlar olarak şekillendirmek üzere harekete geçiyor.

Kültürel penetrasyon artık modern kapitalizm için verimli pazarlar açma rolünü yitirince yerelleşme ve yerlileştirme kavramlarının hem yatırımda hem de şehir markaları üretmekte nasıl kullanılacağı konuşuluyor.

Sözün özü, dünya artık bambaşka bir yer değerli misafirler.

Biz bu başkalığı, bu büyük dönüşümü doğru okumak zorundayız.

Bütün bu değişimle birlikte gelecekte öne çıkacak olan, geleceği şekillendirecek olan meslekler de elbette değişiyor.

Bu değişim her ülkede, her toplumda aynı biçimde ortaya çıkmayacaktır.

Çünkü her toplumun kültürel ve sosyal kodları, onun sanayisini, üretim anlayışını ve geleneğini, stratejik sektörlerini doğrudan etkiler.

Dolayısıyla, dönüşüm sürecinde, ihtiyaç analizini de isabetli yapmak gerekiyor. Bu doğru analiz bize, sürdürülebilirlik noktasında fayda saylayacaktır.

Kıymetli misafirler,

İş insanları ve sanayiciler olarak, eğitim ve meslek edindirmenin önemini her fırsatta vurguluyoruz.

Fakat şunun ayrımını da iyi yapmak lazım; mesleki eğitimi ve eğitimleri, hangi parametrelere göre yapacağız?

Ülke olarak gelecekte nerede konumlanmak istediğimizi iyi planlamamız gerekiyor. Bu sorunun cevabını da, bu planlamanın sonucu belirleyecektir.

İyi çizilmiş bir yol haritasıyla planlama yaparak, gençlerimizi bu doğrultuda yönlendirmemiz, geleceğe güçlü yürüyebilmenin en önemli adımlarıdır.

Türkiye ekonomisi bir süredir; uğradığı global şokların etkisini üzerinden atmaya ve dengelenme sürecine girmeye başladı.

Yeniden büyüme trendini yakalaması ise elbette üretim ve ticaret planlamasını en iyi şekilde yapmaktan geçiyor.

Ülkelerin parasal gücünü belirleyen onların üretim gücü ve kapasiteleridir.

Bakınız dün TÜİK üçüncü çeyrek GSYİH ve büyüme rakamlarını açıkladı. Piyasa beklentilerine paralel olarak % 0.9'luk bir büyüme bandına geçtik.

Ancak bu oran yılı büyüme serisi ile tamamlamamız için kâfi değildir.

Rakamların ayrıntılarına baktığımızda ise karşımıza yatırım eksikliği ve sanayi kesimindeki durgunluğun geldiğini görmekteyiz.

Elbette son iki çeyrek ile kıyaslandığında ve hatta geçen yılki şoklara verilen tepki anlamında ele aldığımızda bu rakamlar, oldukça umut vericidir.

Lakin yeterli değildir. Çünkü güçlü bir ekonomi ancak sürekli ve verimli bir üretim ve ticaret sisteminin sağlıklı döngüsü ile mümkündür.

MÜSİAD olarak defaten söylediğimiz hususlardan biri de milli sermaye stokumuza yapacağımız katkıların bizi, milli ekonomik güç olarak dünya rekabet arenasında konumlandıracağı güçlü yerdir.

Milli sermaye stokumuz ise güçlü bir yerli sanayi ve yerleştirilmiş yatırım sisteminden geçmektedir.

Bizler, dış yatırıma olan ihtiyacımızı azalttığımız ve kendi üretim sistematiğimizi doğru kurguladığımız ölçüde dünyadaki ekonomik şoklar karşısında dirençli olabiliriz.

Geçen haftalarda Kurumumuza OECD'den uzmanlar geldi. Türkiye ekonomisinin bu denli büyük şoklara rağmen nasıl olur da böyle ayakta kalabildiği konusunda sorular yöneltti. Uzmanlarımız ve ilgili komite başkanımız onlara, Türkiye ekonomisinin nev-i şahsına münhasır yapısından söz ettiler.

OECD uzmanları, uzaktan ve tezvirat ve negatif algı oyunları ile tanıdıkları bu tork gücü yüksek, genç ekonominin kendi iç dinamiklerini dinledikçe hayrete kapıldılar.

Muhasebe sistemimizden tutun da toplumsal dinamiklerimizdeki yardımlaşma kültürüne; göç olgusunun nasıl çalıştığından tutun da Türkiye'nin alt ekonomik modellerden oluşan parçalı ancak tamamlayıcı komponentler gibi çalışan bölgesel ekonomik yapılanmasına varıncaya dek; pek çok şeyi yerinde gelip öğrendiler.

Ekonomik yapıya akmayan ancak bankacılık sisteminde atıl bekleyen trilyonlarca liralık servetin nasıl ve ne şekilde ekonomik sisteme aktarılacağına dair öngörü ve önerileri not ettiler.

“Biz bu işlerin böyle olduğunu bilmiyorduk. Siz, o zaman hakikaten güçlü bir ekonomik altyapıya sahipsiniz” diyerek adeta şok oldular.

Borca dayalı değil ortaklığa dayalı modellerimizi duyunca hayret ettiler. **“Bu dünyada eşine ender rastlanır bir çözüm setidir”** dediler.

Hâlbuki uzaktan bakınca ya da nereye baktığını bilmeden sadece önyargı ile yaklaşınca meseleler ne kadar farklı görünüyor değil mi?

Hâlbuki bakmasını bilen bir göz için her şey apaçık ortadadır. Yeter ki herkes Pisagor kadar sabırlı, doğru bilgiye karşı hürmetli ve öğrenmeye karşı açık olsun. Değil mi Kıymetli Misafirler?

Ancak burada iğneyi başkasına batırıyorsak çuvaldızı da kendimize saklamalıyız.

Biz de kendimizi anlatmakta, potansiyelimizi ortaya koymakta ve oyunu kuralınca oynamakta demek ki hala o denli ustalaşamamışız.

İşte bu noktada da gelip aynı noktaya ulaşıyoruz: eğitim ve eğitilmiş, nitelikli işgücünün varlığı.

Çünkü eğer, “bir eğitim sürecinden geçsin, ne okursa okusun da üniversite bitirsin” mantığını kırıp süreci doğru yönetmezsek, “eğitilmiş işsiz” sayısının artışına engel olmakta zorlanacağız.

Çünkü eğer ekonomik hedeflerimize uyumlu doğru bir eğitim ve istihdam planlaması yapamazsak geleceğin meslekleri şöyle dursun, mesleklerimizin geleceğini dahi konuşamaz ve dolayısıyla kendimizi ve potansiyelimizi de dünyaya doğru anlatamaz hale gelebiliriz.

“Gelecekte Türkiye, global puzzle’ın hangi parçasına tekabül etmek istiyor” gibi genel vizyonlarımızı iyi planlamamız gerekiyor.

Eğitim ve meslek edindirme elbette çok önemli ama bunu neye göre yani hangi parametrelere göre yapacağız?

Biz kendimizi nereye konumlandıracağız ki nesillerimizi ona göre mesleki alanlar açısından yönlendirelim?

Son olarak bir başka husus daha var: Biz gençlerimizi, onların yeteneklerini ve yeni gelen neslin hangi alanlara daha yatkın olduğunu biliyor muyuz?

Yani bir “yetenek yönetimi” tespit çalışmamız var mı?. Tüm bu sorular, yolun çok başında cevaplamamız gereken sorulardır. Aksi halde temel paradigmalarımızı doğru tanımlamazsak yine bir kısır döngü içinde dolanıp duracağız.

Zamanında getirisi yüksek maliyeti az diye tercih ettiğimiz “işletme bölümü ya da fakültesi” mezunlarındaki devasa artış gibi ilerde de belki hiç kullanamayacağımız başka meslek gruplarının istihdamı sorunu ile baş başa kalacağız.

Kıymetli misafirler,

Geleceğin ne getireceğini sınırlandırmadan, temel branşlar üzerinden “**yetenek aktarımı odaklı**” meslek tanımlaması yapılmalı ve Türkiye’nin sosyo-ekonomik altyapısı buna göre şekillendirilmelidir.

Geleceğin mesleklerini değerlendirirken;

1. Donemin değişkenleri iyi analiz edilmeli
2. Mesleki eğitim, öncesi ve sonrası ortak paydada değerlendirilmelidir.

İhtiyaç analizi sadece devletin kendini nerede görmek istediği ile ilgili bir konu değildir. “eğitim” ile “meslek edindirme” arasındaki farkı iyi ortaya koymak gerekir.

Üniversite, yüksek okul ya liseler, elbette meslek edindirme adına açılmış kurumlardır ancak buralardan çıkan mezun olan gençlerin hakiki anlamda eğitimden geçtiğini söylemek doğru olur mu?

Nasıl ki iş ve meslek ayrı kavramlarsa meslek ve eğitim de aynı derecede ayrı tanımlar içerir.

Örneğin yöneticilik bir meslek değil bir iştir. Oysa mezun olan gençlerin çoğunluğu bir iki yılın ardından “yönetici” pozisyonuna gelebileceklerini zannedip iş beğenmez bir halde bizlerin karşısına çıkmaktadırlar.

Mesleğin nedir senin? Sorusuna net bir cevap verememeleri de bundandır.

Yöneticilik bir iş hatta bir pozisyonudur. Sadece mesleki bilgi değil aynı zamanda

- Kurum kültürüne adaptasyon
- Etik değerlere saygı
- Liyakat ve kurumsal sadakat
- Uzun süren bir kurum içi eğitim süreci ve elbette
- Tecrübe sonucu kazanılmış bir görevlendirme biçimidir.

İhtiyaç analizinin bir diğer tarafında ise sanayici, yani işveren istekleri-talepleri durmaktadır.

Biz ne istiyoruz? sorusunun cevabı da net olmalıdır. İşverenler bu konuda oldukça talepkardır.

Bunun yanında elbette el ve iş becerisi, çabuk öğrenbilme, hırslı ancak kişisel etiğe aykırı olmayan bir karakter yapısı da talep ediyoruz.

Elbette işveren kesimi kendi açısından haklı ancak gözden kaçırdığımız bir husus var: “EĞİTİM SİSTEMİMİZ TÜM BU TALEPLERİ KARŞILAYACAK BİR EĞİTİLME DÖNGÜSÜNÜ YAKALAYABİL MİŞMİDİR?”

Başka bir sorun daha cevap beklemektedir: Yeni nesil, bir önceki neslin; sabır, yetinme, tefekkür, tevekkül, saygı ve kabullenme kriterlerini ne kadar taşımaktadır ya da taşımak zorunda mıdır?

Z kuşağından bahsediyoruz değil mi? Öyleyse bizler, işveren kesimi olarak bu kuşağı ne denli tanıyoruz.

Geçen aylarda CB İnsan Kaynakları Ofisi Türkiye’deki memurlar üzerinde geniş kapsamlı bir anket çalışması yaptı ve sonuçları yayınladı. Yaş-egitim-düzeyi-kültürel farklılıklar- etnik farklılıklar yani tüm değişkenleri içine alan bir soru seti ile karşımıza çıktı.

Böylesi bir anket ile aslında Türkiye’nin yetenek haritasının çıkmasını beklemek gerekir. Oysa ortaya iş ile işçi yani iş ile işi yapan arasındaki uyumsuzluklar ortaya çıktı.

Sonuçta; temel sorunlarımızdan biri ortaya çıktı: **uygun işe uygun insan alıyor muyuz? Uygun işe uygun insanı nasıl yetiştiriyoruz?**

İşyerleri aslında yeni mezunlar için birer okuldur. Biz MÜSİAD'ı bu nedenle bir "okul" olarak tanımladık.

Şimdi ise bir "akademi"ye dönüştürüyoruz. Yani iş insanı, bürokrat ya da teknokrat yetiştiren bir akademi şeklinde yeniden yapılandırıyoruz.

Çünkü okul hayatı gençlerimize sadece mesleki anlamda bilgi veren birer kurumsal yapıdır. Oysa iş dünyası o gençleri şekillendiren bir yer olmalıdır.

Bu amaçla Mesleki eğitime verdiğimiz önemin bir göstergesi olarak Tazelenme sürecimiz kapsamında Eğitim Planlama ve mesleki Teknik eğitime odaklı bir komite kurduk.

Bu Komiteyi kurmaktaki amacımız ekonomideki istihdam planlamalarına destek vermek ve geleceğin Türkiye'sine uyumlu mesleki eğitim temalı projeler geliştirmektir.

Yine bu kapsamda Bir başka husus ise gençlerimize İŞ ETİĞİ ve KURUMSAL ADAP konusunda eğitim vermenin gerekliliğidir.

Kıymetli Misafirler,

Ekonomi ve istihdam konuşurken altını çizmemiz gereken bir diğer husus ise **konvansiyonel mesleklere geleceğin ritmine uyumlu yeni müfredatlar hazırlama gerekliliğidir.**

Konvansiyonel mesleklerden öyle çabuk vazgeçemeyeceğiz. Ama onların müfredatlarına farklı disiplinlerden ve branşlardan dersler eklemek ya da sahada staj mecburiyetlerini artırmak elimizdir.

Burada kastımız çoklu disiplinli eğitim anlayışı değil. O kısma da değinmek gerekecektir elbette.

Burada sadece geleneksel mesleki branşları farklı ama yakın disiplinlerden dersler alarak zenginleştirmek ve güncellemekten bahsediyoruz.

Örneğin İktisat eğitimi alan gençlerin; matematik, sektörel dersler, sosyal psikoloji, hukuk ve bilgisayar dersleri ile takviye edilmesi şarttır.

Aynı şekilde işletme ya da muhasebe -maliye- okuyan gençlerimizin; kamu diplomasisi, vergi hukuku, iktisat, finans ve modelleme eğitimleri ile zenginleştirilmeleri gerekir. Başka bir örnek: Hukuku ele alalım.

Aynı tıp gibi vazgeçilmez bir meslek dalıdır değil mi? Ama hukukçuların iktisat, işletme ve kalite yönetimi, sanayi üretimi, endüstri mühendisliği gibi derslerden uzak olması onları maalesef piyasa koşullarında kısır bırakmaktadır.

Yani işin özü; yeni mesleklerin gelmesi kaçınılmazdır elbette ama eldeki mezunların ya da biz planlamalarımızı tamamlarken hala konvansiyonel mesleklerde eğitim alan gençlerimizin de yeni çağın gereklerine hazırlanacak şekilde müfredat güncellemelerinden geçirilmesi elzemdir.

Kıymetli konuklar,

Geleceğin dünyası aslında sistemi tasarlayan genç beyinlerin en iyi şekilde işlenmesi ile mümkün olacaktır.

Çünkü bu beyinler aslında sistemi tasarlayan mühendisler gibidirler. Yani özel beyinlerin keşfedilmesi ve özel bir eğitime tabi tutulmaları gerekmektedir.

Burada kasit yetenek avcılığıdır. Çünkü bu çocuklar, gençler aramızdalar ve sessizce keşfedilmeyi bekliyorlar.

Amiyane tabiri ile bu yetenekli çocukları tek bir alanda sabit tutamıyorsunuz. Bir alan bu kardeşlerimizi kesmiyor. Onlara yeterli gelmiyor.

Onlar doğuştan maraton koşuculardır diyorum ben kendi adıma.

Sistem mühendisliğini sadece teknik alanda düşünmeyip bir yönetim modeli hata bir yönetici profili gibi ele almamız gerekir. Bu şekilde denebilir ki; Evet, geleceğin yönetici profili, sistem mühendisleridir.

Çünkü disiplinler arası geçişlere açtıkları ve çoklu disipline bir eğitimden geçirilmeleri aslında süreç yönetimi, kriz yönetimi ve sorun çözme ve karar verme tekniklerini uygulamak adına çok fazla elemanın yapacağı ve belki de senkronizasyon sorunları yaşayacakları bir süreci bir ya da iki kişi üzerinden çözümlenmek anlamına gelir.

Sistem mühendisleri, ortaya çıkarılmak istenilen sonucun, tüm unsurlarının kusursuz ve fonksiyonel bir şekilde bir araya gelmesini sağlar.

Sonrasında tüm disiplin faaliyetlerinin kısımlarını belirleyerek çalışmaların yürütüleceği süreçleri kurgular.

En önemlisi ise sabit disiplin ekipleri ile tasarım bilgilerinin koordinasyonunu sağlar.

Bizlerin sistem mühendislerini yetiştirmek üzere ayrı bir eğitim politikası ve müfredat planlamasına ihtiyacımız vardır.

Kıymetli misafirler,

Son olarak değinmek istediğim husus, öğrencilerimize aynı zamanda kişisel eğilimleri ve gelişimleri hususunda da yardımcı olmanın gerekliliğidir.

Okul, bir öğretim kurumudur. Ancak hayat çok yönlü ve aktif olmayı gerektirir.

Üniversite mezunlarımızın ya da öğrencilerimizin STK'lara katılım oranları oldukça düşük. Bunun elbette Türkiye'deki STK yapılarındaki kadro ve yönetim sorunlardan da kaynaklandığını unutmamak gerekir.

Ancak gençler buralarda pişer. Buralarda olgunlaşır. Gençlerin STK'larda aktif görev almaları onları gelecek yaşamları adına birer simülasyondur. Biz GENÇ MÜSİAD kapsamında gençlerin sanayi ve sektörlerle çok erken yaşlarda tanışmalarını ve tecrübe kazanmalarını amaçlıyoruz. Bu amaçla GENÇ MÜSİAD'ın yapısını çok daha aktif ve katılımcı olacak şekilde yeniledik.

Başka bir husus ta geleceğe hazırlanan gençlerin kişisel gelişimleri için zahmet sarfetmemeleridir. Nedir bunlar;

Kitap okumaktan ve araştırmaktan uzak bir gençlik ile karşı karşıyayız.

Okumak bir boş vakit hobisi değildir. Bir zorunluluktur.

Çok erken yaşlarda başlar ve kişiyi başka hayatların olabileceği ihtimali ile yüzleştirir. Yani kişiyi kendisi ile baş başa bırakır.

Okuyan bir insan, hem icad edebilme özelliğine sahip olur, hem empati yeteneğini geliştirir hem de duygularını çok daha rahat ifade eder.

Gençken okuma alışkanlığı edinememiş birine bizler, 40 yaşından sonra maalesef müdahale edemeyiz. Okumayan bir insanın kendini yenileyebilmesi ya da tazeleyebilmesi mümkün değildir.

Türkiye'deki gençlerin dil öğrenme sorunlarının temelinde de bu okumama alışkanlığının yattığına inanıyorum.

Çünkü merak kavramından uzaklaştıkça gençler ellerindeki hayat ile mutlu olduklarını zannediyorlar. Ancak yetinmeyi de bilmedikleri için yüksek hız ve düşük kapasite ya da birikim ile maalesef hayal kırıklıkları içinde çalışma hayatına devam ediyorlar ve mutsuz bir gençlik geliyor diyebiliriz.

Yani işin özü yüksek hırs için, yüksek çözünürlük lazım!

Değerli Misafirler,

Üzerine konuşmadığımız, tartışmadığımız hiçbir konuyla ilgili doğru ve isabetli karar almamız mümkün değildir.

Gerekirse kendimizi en gerçekçi biçimde eleştireceğiz, eksiklerimizi ortaya koyacağız ki doğruyu bulabilelim. Özeleştiri ve öz muhasebe, doğru adım atabilmek için en temel şartlardan biridir.

Başta iş insanları, sanayici ve akademisyenler olarak bizlere bu muhasebeyi bir kere daha hatırlattığı için, bu organizasyonu çok kıymetli bulduğumu ifade etmek istiyorum.

Emeği geçen herkese teşekkür ediyorum, sizleri saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Abdurrahman Kaan

MÜSİAD Genel Başkanı